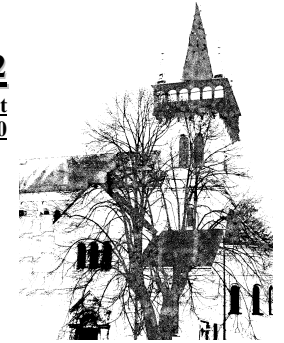

- 1 „Proč máš tak dlouhá ucha?“, řekla babička
  - a) vlkovi
  - b) nákupní tašce
  - c) neposlušnému zajíci
- 2 Čímpak se na tebe Anička podívala? Podívala se na mě
  - a) téma jejích modrými očima
  - b) těmi jejími modrými oky
  - c) téma svými modrými očima
- 3 Copak to máš, houbaři, v košíku? Mám tam
  - a) holubynky, pýchavky a hříbi
  - b) holubinky, píchavky a hříby
  - c) holubinky, pýchavky a hříby
- 4 Kampak se chodí pást srny?
  - a) do myslivcovy zahrady
  - b) do mislivcovy zahrady
  - c) do myslivcovi zahrady
- 5 Dej na stůl plytké talíře, Andulko! Andulka připravila na stůl
  - a) hluboké talíře na polévku
  - b) mělké talíře na salát a řízek
  - c) misky na kompot
- 6 Slovo škola má původ v starořeckém scholé, které znamenalo:
  - a) moudrost
  - b) důležitost
  - c) poklid, nicnedělání
- 7 Od kamaráda Pavla jsem během písemky z matematiky dostal psaníčko. Bylo v něm napsáno „Pět“
  - a) jednoznačně mě upozorňuje, že dostane pětku
  - b) buď prosí, abych začal zpívat, nebo sděluje, jakou známku dostane
  - c) jen se nudí a neví, co píše
- 8 Záludný je pravopis český. Jak mám správně napsat:
  - a) Zbiněk přesýval sypký písek přes síto.
  - b) Zbyněk přesíval sypký písek přes síto.
  - c) Zbyněk přesýval sypký písek přes síto.
- 9 Podle čeho dostala babyka jméno?
  - a) podle anglického baby (nemluvně), protože se z jejich větví pletly koše pro malé děti
  - b) podle Babylónu /babylón - zmatek/ a babyka má husté větve
  - c) podle staročeského slova baba pro její pokroucený a svraštělý kmen
- 10 Vrať se k jídlu a ty sem přines z kuchyně
  - a) tácy s nakrájeným sýrem
  - b) táci s nakrájeným sýrem
  - c) táci s nakrájeným sýrem

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech
od 9.1.2012 do 22.1.2012

den	hod.	úmysl
09.01.	pondělí	-----
10.01.	úterý	KA 16:30 <i>dětská bohoslužba</i>
		KA 18:00 za † Břetislava Kafku a jeho sestru
11.01.	středa	KA 8:00 za † Štefana a Emilii Šterdasovy a jejich rodiče
12.01.	čtvrtek	KA 8:00 za Boží pomoc pro Marii
13.01.	pátek	KA 18:00 za † Josefa Kubáčka a rodiče
14.01.	sobota	KA 18:00 na úmysl rodiny
15.01.	neděle	2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
		KO 8:30 za † Elišku a Zdeňka Kmínkovy, za † členy rodiny Udatných a duše v očistci
		TT 10:00 na úmysl
		CH 15:00 na úmysl

den	hod.	úmysl
16.01.	pondělí	-----
17.01.	úterý	KA 18:00 za † Ladislava a manželku
18.01.	středa	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
		KA 8:00 na úmysl rodiny
19.01.	čtvrtek	KA 8:00 na úmysl otce
20.01.	pátek	KA 18:00 za Boží požehnání pro dceru Marii
21.01.	sobota	DD 13:30 za farní společenství
		KA 18:00 za farní společenství
22.01.	neděle	3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
		KO 8:30 za † Marii a Jiřího Lukse
		TT 10:00 na úmysl

pátek 13.1. - pouť do Filipova - mše svatá je zde ráno ve 4:00 - odjezd autobusu ve čtvrtek 12.1. ve 23:30 z Komenského náměstí
- po večerní bohoslužbě se na faře koná schůzka zájemců o biřmování - **účast nutná!!**

SV. HILARIUS Z POITIERS (13. 1.)

(asi 315 – 13. ledna 367) byl latinsky píšícím teologem 4. století.

Narodil se pohanským rodičům v Poitiers (dnešní Francie, lat. Pictavium, odsud jeho latinské jméno Hilarius Pictaviensis). Dostalo se mu vynikajícího vzdělání. Studoval spisy Starého a Nového zákona, což jej přivedlo k tomu, aby přijal křesťanství spolu se svou ženou a dcerou. Obyvatelé Poitiers si jej vážili natolik, že jej roku 353 zvolili biskupem, ačkoli byl stále ženat a měl dceru.

Ve stejné době napsal císaři Constantiovi II., aby se ohradil proti násilí páchané ariány na katolících. Úspěšný nebyl – na synodu v Beziers (Biterrae) svolaném Constantiem roku 356 byl spolu s Rhodanem z Toulouse poslán do exilu ve Frýgii, kde strávil čtyři roky.

Nadále se účastnil debat, které měly vyřešit trvající spory uvnitř církve v otázce Nicejského vyznání víry.

Jeho spis o Trojici – De Trinitate – sepsaný v letech 359 a 360 je prvním zdařilým pokusem vyjádřit latinské subtilní teologické termíny, doposud definované pouze řecky. Toto rozsáhlé pojednání je nejvýznamnějším pojednáním starověké církve o Trojici, které překonalo až stejnojmenné dílo Augustinovo v první čtvrtině 5. století.

Po svém návratu z vyhnanství se přičinil, aby v celé Galii zvítězilo učení Prvního nikajského koncilu. Zemřel 13. ledna 367. V roce 1852 byl prohlášen za učitele církve.

JE MNOHO VĚCÍ, KTERÉ NEVIDÍME, ALE ONY EXISTUJÍ...

Na světě je mnoho věcí, které nevidíme, ale ony přesto existují a jsou důležité. Jednou z takových věcí je například náš rozum, o němž je zcela zřejmé, že jsme jím obdařeni. Nevidíme své myšlenky, ale přesto je máme.

Svou duší nevidíme, avšak přesto existuje – vidíme výsledky jejího působení, neboť můžeme mluvit, myslet, rozhodovat se a tak dále. Ani elektrický proud nevidíme, a přesto existuje: například fungování mikrofónu nám ohlašují svítící kontrolky. Když to shrneme, tak právě nejhlubší věci, které jsou základem světa, nevidíme, ale můžeme vidět a vnímat jejich působení.

Stejně tak nevidíme vzkříšeného Pána svými očima, ale vidíme, že tam, kde Ježíš působí, se lidé mění, stávají se lepšími. Vzniká tam větší schopnost žít v pokoji, usmíření a tak dále. Nevidíme tedy Pána samého, ale jeho působení. Proto můžeme poznat, že je Ježíš přítomen.

(Benedikt XVI.)

MODLITBA DŮLEŽITÁ ALESPOŇ JAKO SPRCHA...

- Všechno začíná tím, že se pro modlitbu rozhodneme. Když budeme čekat, až nám na ni vybude čas, je jisté, že se nikdy modlit nezačneme. Správná otázka nezní: Mám na modlitbu čas? Zní: Jaké místo modlitba v mém životě zaujímá? Jestliže jsem pochopil, že je důležitá, ba dokonce prvořadá, čas si pro ni udělám. Ukažme si to na jednom konkrétním přírovnání. Jestliže mi záleží na osobní hygieně, čas na osprchování a vyčištění zubů si najdu vždycky, i kdybych musel vstávat o trochu dřív. Má modlitba

v mém životě alespoň tak důležité místo jako sprcha?

- Začít s modlitbou a na nic nečekat. Modlit se naučíme tak, že se budeme modlit. Kdo se chce naučit plavat, nemůže se spokojit s tím, že zná plavecké pohyby teoreticky. Dokud se neodhodlá a do vody neskočí, plavat nebude. Když se chceme modlit, musíme skočit do vody – nebo spíš do Boží lásky. Jde o prostý úkon naší vůle: „Pane, jsem tady pro tebe. Nevidím tě ani neslyším, ale vím, že tu jsi. Tento čas modlitby věnuji tobě. Dělej si s ním, co sám chceš.“ Toto rozhodnutí závisí jen na nás; Bůh je tu přítomen stále, neklade si žádné podmínky a stále touží po tom, aby nás přijal.

- V modlitbě vytrvat. Když jsem se rozhodl věnovat čtvrt hodinu tiché modlitbě, zůstanu čtvrt hodiny v tichu před Bohem. Na tom, že nevím, co mám během těch pár minut, které mi připadají hrozně dlouhé, dělat, nezáleží. Nezáleží ani na tom, že pocítuji jen neurčitou nudu a z modlitby mě vytrhuje spousta neodbytných myšlenek. Důležité není to, co dělám já, ale to, co Bůh působí ve mně, a to v danou chvíli nevidím.

- Přestat modlitbu hodnotit. „Dobře jsem se pomodlil,“ nebo naopak: „Modlím se špatně.“ Ale co o tom já můžu vědět? Hodnota modlitby na tom, co pocítuji, nikdy nezávisí. Opravdu nikdy. Pán po mně ostatně ani nechce, abych svou modlitbu hodnotil. Žádá mě jen, abych se modlil, abych prostě a jednoduše obětoval svůj čas jenom jemu. Ještě jedno přírovnání. Všichni dobře víme, že spálit se člověk může, i když je zataženo. Stejně tak, tápeme-li v duchovní mlze, neznamená to, že naše srdce neoznačuje Boží světlo; když nás modlitba nudí, neznamená to, že je neplodná.

- Zvolit konkrétní okolnosti, abychom vytrvali. Pro každodenní modlitbu jsou blahodárná určitá praktická opatření: stanovit si pevnou hodinu (pokud možno každý den stejnou); zvolit si místo a polohu, která podporuje usebranost: vždyť se modlíme i svým tělem. Nesnažme se najít pro modlitbu ideální podmínky. Takové samozřejmě neexistují, protože Bůh se s námi neseťkává v ideálním světě, ale v konkrétních situacích našeho každodenního života. I když v našem domě není nikdy úplné ticho, neznamená to, že Pán naší modlitbě nepožehná!

- Vytrvat. Máme velmi zdatného a houževnatého nepřítele, který vyzkouší všechno možné, aby nás od modlitby odvrátil. Můžeme si být jisti, že nás bude chtít všemi prostředky přelstít, abychom od času vyhrazeného každý den pro Pána upustili. Když přijde doba, kterou jsme si pro modlitbu vyhradili, nevyhnutelně nám začne připomínat spoustu věcí, které musíme teď hned udělat, a lživě nás bude přesvědčovat: „Pomodlíš se někdy jindy.“ Je však velmi pravděpodobné, že k tomuto „někdy jindy“ už nedojde a my den uzavřeme bez modlitby.

- Důvěřovat všemu navzdory. „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna nešetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval“ (Řím 8, 31. 37). Nemějme ze zápasu o modlitbu strach. Ten, kdo nás k ní volá, je zároveň tím, díky němuž jsme si jisti vítězstvím. Prostě se pro modlitbu rozhodneme a ostatní nám bude přidáno.

(Christine Ponsardová)

*Nehněvejte se, a nehřešte; slunce nezapadej na hněvivost vaši.
Nedávejte místa ďáblu. Kdo kradl, již více nekrad', ale raději pracuj
dělaje rukama, což dobrého jest, aby měl, z čeho uděliti nuznému.*

(Ef 4,26-28 KRAL)